

[Ingomar Petersen.]

mur, når man kommer og gerne vil have nogle unge ind: der er ikke flere penge på budgettet, og andre grunde: i visse tilfælde er fagforeningsorganisationer måske ikke så begejstret for at få de unge ind. Det har nok også lidt at gøre med hele kønsrollemønsteret, at de beskæftigelsesforanstaltninger, der indtil nu er iværksat, hovedsagelig har været baseret på den mandlige del af ungdommen. Jeg tror, at vi bør gå virkelig til bunds i dette problem.

Hr. Auken var under første del af sin ordførelse inde på et problem om den strukturarbejdsløshed, som findes ude i verden, og foreslog, at man i højere grad skulle se det i et internationalt billede. Hr. Auken nævnte, at man havde visse overvejelser, og at forskellige eksperter i øjeblikket undersøgte problemet.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi virkelig får en eksperthjælp og en ekspertviden på dette felt. For hvordan vi end vender og drejer det, kan vi jo ikke bare tage arbejdsløshedsproblemerne som rent øjeblikkelige; jeg tror ikke, vi må lukke øjnene for, at det også bliver et problem i fremtiden, hvor det meget let bliver i form af det, vi kalder den teknologiske arbejdsløshed. Jeg tror, vi meget let kan komme i en tidsalder, hvor det kan blive meget vanskeligt at beskæftige en vis del af befolkningen. Jeg tror ikke, det er for tidligt, at man virkelig får sat et arbejde ind på at vurdere det, således at vi her i folketinget har et betydelig bedre grundlag, når vi skal vurdere problemerne.

Jeg synes også, at problemet deltidsarbejde trænger til en nøjere vurdering, fordi det måske kunne afhjælpe noget af arbejdsløsheden. Der synes jeg nok man burde gå i spidsen inden for det offentlige og for staten ved i højere grad at være velvilligt indstillet over for disse problemer.

Det glæder mig meget, at hr. Gert Petersen trods alt indrømmer, at konkurrenceevnen spiller en rolle. Men man kan heller ikke komme uden om, at lønandelen og omkostningerne spiller en rolle. Jeg tror ikke, vi må glemme, at lønandelen i dag udgør en betydelig større procent, end den gjorde i 1950'erne. I begyndelsen af 1950'erne var lønandelen ca. 45 pct., i midten af 1950'erne var det nogenlunde fifty-fifty, men i 1973 udgjorde lønandelen 63 pct. mod en restan-

del til kapitalen på 37 pct. Vi må også være klar over, at der vil være en yderligere stigning fremover, fordi en stadig større del af befolkningen bliver lønmodtagere, og PP II regnede med, at lønandelen frem til 1987 ville stige helt op til 66 pct. Så kan vi ikke komme uden om, at også denne lønandel spiller en væsentlig rolle, når vi skal diskutere vores konkurrenceevne, og en altoverkyggende rolle, når vi skal sammenligne med de lande, vi skal konkurrere med. Jeg tror ikke, vi undgår at se både på det omkostningsmæssige og på lønandelen i et indkomstpoltisk perspektiv.

Til slut vil jeg sige noget om kommunisternes dagsorden. Hr. Gert Petersen klistrede sig jo til denne kommunistiske fluefanger, som SF plejer at gøre. Men jeg vil ærligt talt håbe og ønske, at SF også fremover, når vi skal til at drøfte indkomstpoltik, vil vise en lidt mere velvillig indstilling til at få løst problemerne, at SF vil gå ind i et ansvarsbevidst og sagligt arbejde her i folketinget og ikke udelukkende køre på den sædvanlige partitaktiske politik, hvor man klistrer sig så stærkt op ad kommunisterne og VS. Jeg tror, det vil gavne SF at ændre politik, og jeg tror, det vil gavne folkestyret.

Gert Petersen (SF):

Tak til hr. Ingomar Petersen for de pæne ord. Jeg tror nu, det vil gavne landet mest, om der blev udarbejdet og drøftet og vedtaget en gennemarbejdet plan til nedbringelse af arbejdsløsheden her i landet. Det tror jeg ville gavne alle parter mest, uden partiinteresser og uden partiskel.

På mange måder var jeg glad for statsministerens indlæg — i den forbindelse vil jeg lige sige til hr. Auken, som nu er kommet tilbage i salen, at jeg havde lejlighed til at høre samtlige indlæg, idet jeg benytter mig af et elektronisk instrument, som hedder en højttaler — for jeg synes, at statsministeren på mange måder var imødekommende over for nogle af de betragtninger, som jeg havde gjort gældende i spørgsmålet om lønomkostningerne. Jeg forstår, vi kan blive enige om at understrege, at lønomkostningerne ikke er den eneste faktor i omkostningsudviklingen, men at der også er en lang, lang række andre faktorer, som spiller en rolle. Statsministeren nævnte jo også, at udviklingslande,